

शोचितुं नार्हसीत्युक्तं तत्र हेतुमाह जातस्येति ध्रुवोऽपरिहार्यः मृत्युर्मरणं अपरिहार्ये अर्थे मरणाख्ये त्वदुद्योगं विनापि अवश्यं भाविनि विषये न त्वं शोचितुमर्हसि वक्ष्यति च मयैवैते निहताः पूर्वमेवेति ॥ २७ ॥
 अस्त्वात्मनोऽशोच्यत्वं तथापि इष्टदेहविनाशजः शोको भवत्येवेत्याशंक्यसकारणस्य देहादेर्मिथ्यात्वं साधयति अव्यक्तादीनीति भूतानि विद्यदादीनि तद्विकारभूतानि जरायुजादीनि च न व्यक्तमव्यक्तमज्ञानं आ-
 दिर्येषां तथाविधानि व्यक्तः स्पष्टः मध्यः उत्पत्तिमारभ्य मरणात्प्रागवस्थायेषां अव्यक्ते एव निधनं लयो येषामिति अयमर्थः रज्जूरगादिकारणमज्ञानं न रज्जुवत् उरगवद्वा व्यक्तमस्ति परीक्ष्यमाणं च न दृष्टिपथमव-
 तरति अतस्तदव्यक्तं तत उत्पन्नः सर्पस्तत्रैव लीयते न रज्ज्वां एवं आत्मनिकल्पितानां भूतानां आदिरंतश्चाव्यक्तमेव तेन आदावंते च यन्नास्ति वर्तमाने पितृत्वेति न्यायेन मध्ये भासमानान्यपि तानि रज्जूरगवत् असंत्ये-
 व एवं विधेयं तत्र तस्मिन् विषये का परिदेवना को वा विलापः न हि मरु मरीचिकाद्गदो नष्ट इति कश्चित् तत्त्ववित् विलपति अतएव भूतानां रज्जूरगादीनामिव प्रतीतिसमकालिकीं सृष्टिमभिप्रेत्य कौषीतकि ब्राह्मणे स्यापप्रबो-

जातस्य हि ध्रुवो मृत्युर्ध्रुवं जन्म मृतस्य च ॥ तस्मादपरिहार्ये न त्वं शोचितुमर्हसि ॥ २७ ॥
 अव्यक्तादीनि भूतानि व्यक्तमध्यानि भारत ॥ अव्यक्तनिधनान्येव तत्र का परिदेवना ॥ २८ ॥

धयोर्जगल्लयोदयौ पठ्येते सद्यदा स्वपितितदैर्न वाक्सर्वैर्नामभिः सहाप्येति चक्षुः सर्वैरूपैः सहाप्येति श्रोत्रं सर्वैः शब्दैः सहाप्येति मनः सर्वैर्ध्यानैः सहाप्येति सद्यदा प्रबुध्यतेऽथैतस्मादात्मनः सर्वे प्राणायथायतनं विप्रतिष्ठं-
 ते प्राणेभ्यो देवादेवेभ्यो लोका इति प्राणाश्चक्षुरादीन्द्रियाणि देवास्तदनुमाहकाः सूर्यादयः लोकाः रूपादयः नन्विहान्यत्र च आत्मैव सर्वभूतानां लयोदयस्थानमित्युच्यते नान्यत् तत्कथमेषामव्यक्तं लयोदयस्थान-
 मित्युच्यते सत्यं अज्ञानाश्रयत्वाद्ब्रह्मणित्वात् व्यपदेशो न वस्तुगत्या न हि अपरिणामिनः कूटस्थस्य मृद्वत्कार्यप्रविलयोदयस्थानत्वं संभवति यथोक्तं अस्य द्वैतं द्रजालस्य यदुपादानकारणं अज्ञानं तदुपाश्रि-
 त्य ब्रह्मकारणमुच्यते इति ॥ २८ ॥